

„Ó, poj-dte vši-chni ke Mně, kdo pod svým lká-te jhem!“

Tak do všech ko-nčin ze - mě Pán hlá-sat dá - vá všem.

Jak sla-dké slov těch zně - ní o lá - sce, mi - lo - sti,

o hří-chu o - dpu - ště - ní, o vě-čné ra - do - sti!

2. „Ó, pojdte, poutníkové, / kdož ve tmách bloudíte, / a světlo k cestě nové / v mém světle uzříte!“ / Již duše prostá tísň, / mrak rozplynul se v jas; / již vлил zas v srdce písně / ten Páně lásky hlas.
3. „Ó, pojdte, mdlí, a v boji / kdož na smrt zranění, / ze zsilosti mojí / vám lék již pramení.“ / Toť blahé z nebe zvuky, / ať boj si zuří dál. / Pán posilní mé ruky, / proč bych se koho bál?
4. Ó, slyš to všecka země, / již spásy nastal den. / „Kdož přijdou,“ Pán dí, „ke Mně, / ty nevyvrhnu ven!“ / Pán vykonal vše za mne, / On můj již splatil dluh; / nech svět má modly klamné, / můj díl, můj Pán a Bůh!